

Otázku, zda byl rozsudky porušen zákon v tomto směru, lze ponechat stranou. Určení, který z obou naznačených směrů a dosahů souzený projev měl, jest věcí výkladu projevu a spadá do oboru skutkově zjišťovací činnosti. Bylo-li by tedy shledati porušení zákona pokud se týče případné porušení zákona oněmi rozsudky pouze v tom, že byla obžalovaná odsouzena bez souhlasu ministerstva vnitra k stihání, bylo by se zrušovacímu soudu omeziti na nále, že se rozsudky zrušují a že se věc vrací soudu první stolice, by znova o ní jednal a rozhodl. Než k takovému opětovnému projednání a rozsouzení věci vůbec dojíti nemůže a nemělo vůbec dojíti ani k trestnímu řízení, jehož výsledkem bylo odsouzení obžalovaného pro přestupek § 491 tr. zák. a čl. V. zákona čís. 8/1863 rozsudkem okresního soudu v Trh. Svinech ze dne 19. listopadu 1927 a krajského soudu v Čes. Budějovicích ze dne 19. května 1928. Projev Anežky H-ové těmito rozsudky souzený, je zřejmě tentýž jako projev uvedený v posledním odstavci četnické zprávy ze dne 29. srpna 1927. Zpráva ta byla při hlavním přelíčení dne 29. října 1927 čtena. Tím zvědělo o projevu, o němž se ostatně státní zástupce dověděl již při vyřizování vyhledávání To 115/27 a jež ovšem ve svém návrhu ze dne 6. října 1927 ponechal stranou, okresní soud jednající proti Anežce H-ové pro přestupek § 468 tr. zák. a přítomný při hlavním přelíčení funkcionář státního zastupitelství a byla tím Anežka H-ová po rozumu § 263 tr. ř. viněna i z trestného skutku stělesněního v onom projevu a různého od skutku, jenž byl předmětem původní obžaloby. Aby byl zjednáán průchod zásadě § 56 tr. ř., bylo na veřejném obžalobci, by žádal, by soud rozšířil hlavní přelíčení a rozsudek i na tento skutek znova přibývší (§ 263 tr. ř., první věta). K tomu ovšem stačil návrh obžalobcem podle spisů T 410/27 skutečně učiněný, by bylo použito zákona (§ 451 tr. ř., první odstavec). Než rozsudek okresního soudu při tomto hlavním přelíčení dne 29. října 1927 proti Anežce H-ové vyneseny (T 410/27-9) o této části rozšířené obžaloby, pokud se týče ohledně viny H-ové co do trestného skutku, v onom projevu znova přibývšího vůbec se nevyslovil a ani nevyhradil, jak tomu mohlo býti podle druhého odstavce § 263 tr. ř., obžalobci samostatné stihání H-ové pro projev, o který jde. Výhrada ta se nestala ani mezitímním usnesením při hlavním přelíčení a veřejný obžalobce nevymohl si této výhrady ani na soudě odvolacím cestou odvolání z důvodu § 281 čís. 7, § 464 čís. 1 tr. ř. Bez této výhrady bylo však stihání Anežky H-ové pro onen přestupek podle druhého odstavce § 263 tr. ř., jehož ustanovení jest použití podle § 447 tr. ř. i ve věcech přestupkových, nepřipustné (srovnej i § 363 čís. 3 tr. ř.), leda že by tu byly bývaly předpoklady obnovy řízení podle § 352 tr. ř., jichž tu však nebylo a není. Bylo proto vyhověti zmatečné stížnosti podle § 33 tr. ř. a podle § 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3239.

Ze skutkové podstaty přestupku podle § 320 e) tr. zák. jsou vyňaty případy trestního vyšetřování; pod předpis ten nespádají ani nepravdivá

udání orgánům bezpečnostním, učiněná osobou podezřelou z činu trestním soudem stíhatelného.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1928, Zm II 259/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem; Rozsudkem okresního soudu v Břeclavi ze dne 13. října 1927, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 320 písm. e) tr. zák., byl porušen zákon v ustanovení § 320 písm. e) tr. zák., rozsudek ten — ponechávajíc výrok o vině ohledně přestupku proti bezpečnosti těla podle § 431 tr. zák. nedotčeným — se v onom výroku a důsledkem toho i ve výroku o trestu a výrocích s tím souvisejících zrušuje, obžalovaný se z obžaloby pro přestupek podle § 320 písm. e) tr. zák. podle § 259 čís. 3 tr. ř. sprostňuje a pro přestupek proti bezpečnosti těla podle § 431 tr. zák. vyměřuje se mu znova trest.

Důvody:

Podle trestního spisu T V 399/27 okresního soudu v Břeclavi byl obžalovaný oznámen četnictvem pro přestupek podle § 320 e) tr. zák., spáchaný tím, že když byl dne 27. května 1927 o 24. hodině v noci u M. Ž., jedá na okresní silnici z P. k M. Ž. na svém velocipedu, který neměl opatřen osvětlenou svítilnou, zadržen, udal vrchnímu četnickému strážmistrovi M-ovi nesprávné jméno a osobní data, čímž byl veřejný dohled uveden v omyl. K oznámení tomu byl připojen opis oznámení na okresní politickou správu v Hodoníně pro neosvětlení velocipedu za noční jízdy, v němž se uvádí, že, jelikož byla silnice v pokročilé noční době úplně liduprázdná, nebyla tím bezpečnost lidí ohrožena. Při hlavním přelíčení dne 27. června 1927 byl pak obžalovaný rozsudkem ze dne 13. října 1927 uznán vinným přestupkem podle § 431 tr. zák., spáchaným tím, že dne 27. května 1927 na silnici v obvodě M. Ž-a jel na jízdním kole bez osvětlení a takto se dopustil činu pokud se týče opomenutí, o němž již podle přirozených jeho následků, které každý snadno poznati může, mohl nahlížeti, že se jím může způsobiti nebezpečnost života, zdraví anebo nebezpečnost těla lidského, z něhož však žádná skutečná škoda nenastala, a přestupkem podle § 320 písm. e) tr. zák. spáchaným tím, že téhož dne a tamtéž četnického vrchního strážmistra Františka M-u falešným udáváním svého jména ošálil, čímž byl veřejný dohled uveden v omyl. Ohledně přestupku podle § 431 tr. zák. zjistil soud, že činem byla ohrožena tělesná bezpečnost četnického strážmistra M-y. Rozsudek vešel v moc práva. Rozsudkem tím, pokud jím byl obviněný uznán vinným přestupkem podle § 320 písm. e) tr. z., byl porušen zákon, neboť: Ze skutkové podstaty přestupku podle § 320 písm. e) jsou výslovně vyňaty případy trestního vyšetřování vzhledem k tomu, že o nich platí zvláštní zákonná ustanovení, a podle ustálené judikatury nejvyššího soudu (víd. sb. čís. 3483, 3625 a 4097 jakož i čís. 2312 sb. n. s.) ne-

spadají pod předpis ten ani nepravdivá udání k orgánům bezpečnostním, učiněná osobou podezřelou z činu trestním soudem stíhatelného. V souzeném případě byl obviněný zadržen četníkem pro podezření z činu, který zakládal — jak soud rozsudkem zjistil — skutkovou podstatu přestupku podle § 431 tr. zák., jehož potrestání náleží soudu, jest tu tedy případ, který podle doslovu § 320 písm. e) tr. zák. pod trestní ustanovení tohoto § nelze podřaditi. Bylo proto vyhověti zmateční stížnosti podle § 33 tr. ř. a podle § 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3240.

Vyšetřování a trestání přestupků podle § 320 a)—d) tr. zák. náleží do oboru působnosti okresních soudů jen tenkrát, byly-li tyto přestupky spáchány v místě, kde platí o hlášení obyvatel a cizinců u bezpečnostního úřadu zvláštní předpisy vydané podle § 1 min. nařízení ze dne 15. února 1857, čís. 33 ř. zák. (čl. VIII uv. zák. k tr. ř.). Jinak spadá trestání těchto přestupků podle min. nař. ze dne 2. dubna 1858, čís. 51 ř. zák. do oboru působnosti úřadů politických, jimž jsou přikázána k potrestání i ostatní přestoupení předpisů o povinnosti ohlašovací (§ 19 nař. čís. 33/57).

Přestupku podle § 320 b) tr. zák. může se dopustiti jen nájemník; pojem »podnájemníka«; »noclehářem« jest jen osoba, již podpronajímatel poskytuje nocleh za úplatu.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1928, Zm II 294/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Trestním příkazem okresního soudu v Hlučíně ze dne 3. února 1928, jímž byl Beatě Š-ové uložen pro přestupek podle § 320 b) tr. zák. trest peněžité pokuty 25 Kč, v případě nedobytnosti trest vězení 48 hodin, a trestním příkazem téhož soudu ze dne 21. února 1928, jímž byl uložen Marii K-ové pro přestupek podle § 320 b) tr. zák. trest peněžité pokuty 10 Kč, v případě nedobytnosti trest vězení 24 hodin, byl porušen zákon v ustanovení § 320 b) tr. zák. a čl. VIII. uvoz. zák. k tr. řádu; oba trestní příkazy se zrušují a okresnímu soudu v Hlučíně se ukládá, by postoupil své spisy T 96/28 příslušnému úřadu politickému k případnému úřednímu jednání proti Beatě Š-ové pro přestoupení předpisů o povinnosti ohlašovací, by dále zavedl znovu řízení proti Marii K-ové a by, vyšetří-li, že nebyla vůbec nájemnicí bytu, v němž nechala Pavla K-e přenocovati, nebo že mu poskytla nocleh bezplatně, postoupil i své spisy T 182/28 příslušnému úřadu politickému k případnému úřednímu jednání pro přestoupení předpisů o povinnosti ohlašovací.

Důvody:

Trestním příkazem okresního soudu v Hlučíně ze dne 3. února 1928, T 96/28, byl Beatě Š-ové uložen pro přestupek podle § 320 b) tr. zák.